

- 2) Omfatter begrebet »forskelsbehandling med hensyn til køn« i artikel 119 også forskelsbehandling på grundlag af den ansattes seksuelle orientering?
- 3) Omfatter begrebet »forskelsbehandling med hensyn til køn« i artikel 119 også forskelsbehandling på grundlag af den ansattes partners køn?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har da en ansat, som nægtes sådanne begunstigelser, efter fællesskabsretten en ret mod sin arbejdsgiver, der kan gennemtvinges umiddelbart?
- 5) Er en sådan nægtelse i strid med Rådets direktiv 76/207/EØF⁽²⁾?
- 6) Vil en arbejdsgiver kunne retfærdiggøre en sådan nægtelse ved at henvise til — og godtgøre — a) at formålet med de pågældende begunstigelser er at tilgodese gifte partnere eller hermed ligestillede partnere og, b) at forholdet mellem samlevende partnere af samme køn traditionelt og generelt ikke sidestilles af samfundet med ægteskab, frem for at henvise til en økonomisk eller organisatorisk grund i relation til den pågældende beskæftigelse?

(1) Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT nr. L 45 af 19. 2. 1975, s. 19).

(2) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40).

Appel iværksat den 22. juli 1996 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 22. maj 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-140/94, Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens mod Europa-Parlamentet

(Sag C-252/96 P)

(96/C 269/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. juli 1996 iværksat appel af Europa-Parlamentet ved kontorchef Manfred Peter og José Luis Rufas Quintana, Parlamentets Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Parlamentets Generalsekretariat, til prøvelse af dom afsagt den 22. maj 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-140/94, Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens mod Europa-Parlamentet.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede afgørelse, dom afsagt den 22. maj 1996 af Retten i Første Instans i sag T-140/94, Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens mod Europa-Parlamentet, ophæves.
- Der gives Europa-Parlamentet medhold i dets påstande for Retten, således at
 - Europa-Parlamentet frifindes
 - der træffes afgørelse om sagens omkostninger i overensstemmelse med de gældende regler.
- Domstolen træffer ligeledes afgørelse om appelsagens omkostninger i overensstemmelse med de gældende regler.

Anbringender og væsentligste argumenter:

- Ulovlig begrundelse for Rettens dom: Den annullationsgrund, der er baseret på den formelle forskel mellem meddelelse nr. PE/LA/91 og meddelelse PE/161/LA, var ikke gjort gældende af sagsøgeren for Retten. Det ville ikke være særlig logisk at forbyde sagsøgeren at fremsætte nye anbringender under sagens behandling, såfremt Retten ex officio kan lægge vægt på sådanne anbringender.
- Ingen bebyrdende retsakt og manglende søgsmålsinteresse: Indstævnte indgav kun ansøgning på baggrund af meddelelse nr. PE/LA/91. Det ville i det mindste være overraskende, hvis en meddelelse om en udvælgelsesprøve, som den potentielle ansøger i den sidste ende ikke reagerede på, skulle kunne indebære en bebyrdende retsakt for den pågældende. Det er vanskeligt at forstå, hvorledes en udvælgelsesprøve, som indstævnte ikke ansøgte om adgang til, selv om han havde alle muligheder herfor, idet han opfyldte alle adgangsbetingelserne, på nogen måde kunne ændre hans retsstilling.
- Forskellene mellem de to meddelelser var uden betydning for behandlingen af indstævntes ansøgning og for udvælgelsen af ansøgerne.

Appel iværksat den 23. juli 1996 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt den 26. juni 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-91/95, L. de Nil og Chr. Impens mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-259/96 P)

(96/C 269/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. juli 1996 iværksat appel af Rådet for Den Europæiske

Union ved Jean-Paul Jacqué, Diego Canga Fano og Thérèse Blanchet, og med valgt adresse i Luxembourg hos B. Eynard, Den Europæiske Investeringsbank, til prøvelse af dom afsagt den 26. juni 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-91/95, L. de Nil og Chr. Impens mod Rådet for Den Europæiske Union.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt den 26. juni 1996 af Retten i Første Instans i sag T-91/95, de Nil og Impens mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- De påstande, som Rådet har nedlagt under sagen ved Retten i Første Instans, tages til følge, således at
 - Rådet frifindes for de indstævntes påstande under sagen ved Retten i Første Instans, herunder erstatningspåstandene
 - de indstævnte tilpligtes at betale omkostningerne under sagen ved Retten i Første Instans.
- Hvad angår omkostningerne under appelsagen, anmoder appellanten Domstolen om at fastsætte disse skønsmæssigt.

Anbringender og væsentligste argumenter:

- Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 176: den metode, Retten har fulgt i den appellerede dom, og hvorefter den dels henviser til, at Fællesskabets retsinstanser er afskåret fra at fastsætte de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af en dom, dels a posteriori foretager en detaljeret angivelse af de foranstaltninger, som Rådet kunne have truffet, er retligt selvmodsigende. Denne metode medfører nemlig, at gældende domspraksis vedrørende institutionernes skønsmæssige til selv at fastsætte de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelsen af en dom, sættes ud af kraft.
- Tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 30: Rådet har afholdt en ny udvælgelsesprøve, nemlig B/228a, i overensstemmelse med den løsning, som blev foreslået i Meskens-dommen⁽¹⁾, og Retten gør sig skyldig i en retsvildfarelse, når den antager, at den nye udvælgelsesprøve B/228a var en genoptagelse af udvælgelsesprøve B/228.
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet: Det er en lige behandling af forskellige situationer, når indplaceringen af de ansøgere, der bestod udvælgelsesprøve B/228a, ændres med virkning fra samme dato som for dem, der bestod den tidligere udvælgelsesprøve B/228, således som det bestemmes i den anfægtede dom.
- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 2.
- Tilsidesættelse af procesreglementets artikel 48: Hvad angår de efterfølgende forfremmelser af de ansøgere, som bestod udvælgelsesprøve B/228, har Retten gjort sig skyldig i en retsvildfarelse ved at vurdere situationen i sagen på datoen for dommens afsigelse i stedet for på datoen for stævningens indgivelse.

— De gældende betingelser for at statuere et erstatningsansvar og (subsidiært) en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet var ikke opfyldt.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 9. august 1994 i sag C-412/92 P, Sml. I, s. 3757.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. maj 1996 af Corte d'Appello di Venezia — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen Conserchimica srl mod Amministrazione delle Finanze dello Stato

(Sag C-261/96)

(96/C 269/39)

Ved kendelse afsagt den 9. maj 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. juli 1996, har Corte d'Appello di Venezia — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen Conserchimica srl mod Amministrazione delle Finanze dello Stato forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Finder artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79⁽¹⁾ af 24. juli 1979, hvori der er fastsat en frist på tre år for efteropkrævning af afgifter, der ikke er opkrævet, også anvendelse på tilfælde fra tiden før den 1. juli 1980, på hvilken dato nævnte forordning trådte i kraft, jf. forordningens artikel 11?

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. juli 1996 af Sozialgericht Aachen i sagen Sema Sürül mod Bundesanstalt für Arbeit, Nürnberg

(Sag C-262/96)

(96/C 269/40)

Ved kendelse afsagt den 24. juli 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 1996, har Sozialgericht Aachen — Trettende Afdeling — i sagen Sema Sürül mod Bundesanstalt für Arbeit, Nürnberg, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Har en tyrkisk statsborger med bopæl i Tyskland, som tilhører den personkreds, der er anført i artikel 2 i afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet oprettet i henhold til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet (herefter »afgørelse nr. 3/80«), og som alene har en tidsbegrænset opholdstilladelse (»Aufenthaltsbewilligung«), et umiddelbart krav på børnetilskud ifølge tysk ret i medfør af artikel 3, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, litra h), i afgørelse nr. 3/80 i den